

ATEŞ ÇEMBERİNDE AZERBAYCAN

Okan Yeşilot, (İstanbul: Yeditepe Yayınevi, 2010), 222 sayfa, 14 TL
ISBN:978-605-4052-42-4

Dr. Emel POYRAZ
Marmara Üniversitesi

Okan Yeşilot'un kaleme aldığı "Ateş Çemberinde Azerbaycan" adlı kitap tarihsel bir perspektif içinde bölgesel ve uluslararası sistem açısından önemli bir yeri olan Azerbaycan'ın değişen konjonktürel ve kültürel değişimlere bağlı olarak üzerindeki güç mücadelelerine çok çeşitli boyutlarıyla ele almaktadır. Yazar, öncelikle giriş bölümünde tarih boyunca stratejik öneme sahip olan bölgenin konumu ve önemini, Azerbaycan'ın tarih sahnesine çıkışını, Türklerin bu bölgeye girişlerini, Hz. Ömer dönemiyle başlayan İslamiyetin bölgeye yayılışını ve Emeviler devrinde Kafkasya'nın fethinde nasıl bir üs olarak kullanıldığını değindikten sonra Hanlıklar dönemini incelemiştir.

Azerbaycan her ne kadar Hunlar, Göktürkler ve Hazarlar zamanında Türklerin kontrolünde kalmış ise de, Müslüman Oğuzlar Selçuklu Devleti'nin kuruluşundan önce bölgeye gelmeye başlamışlardı. Tuğrul Bey zamanında Türklerin hakimiyetine geçen bölge, Alparslan ve Melikşah dönemleriyle Azerbaycan Selçuklu Devleti'ne katılmış ve tam bir Türk yurdu haline gelmişti. Büyük Selçuklulardan sonra Irak Selçuklularının ve İldenizliler Hanedanının idaresine giren Azerbaycan 12. ve 14. yüzyıllar arasında sırasıyla Moğollar, Harizmşahlar ve Timurluların hakimiyetinin ardından Karakoyunlular ve Akkoyunluların idaresine girmişti. Akkoyunlu Devletinin yıkılmasıyla bölge tamamıyla Safevilerin eline geçti. Tebriz'i başşehir yapan Şah İsmail dönemiyle, Moğol ve Timur hakimiyeti dönemlerinde işlenmeyen araziler yeniden ekilip biçilmeye başlanarak bölge kalkındırılmış, Tebriz, Bakü ve Erdebil gibi şehirlerde el sanatları gelişmiş ve komşu ülkelerle ticaret artmıştı. Ancak, ülkede canlanan ekonomik hayat Osmanlılar ile Safeviler arasında başlayan savaşlar ve çeşitli iç çatışmalar neticesinde gerilemiştir. Osmanlı-Safevi mücadelesiyle beraber Yavuz Sultan Selim'in Çaldıran Seferi ile Tebriz ve Güney Azerbaycan, Bağdat'a giderken İrakeyn seferine çıkan Kanuni'yle bütün Azerbaycan Osmanlı kontrolü altına alınmıştı. Şirvan, Tiflis ve Dağıstan Hanlıklarının Safevilere karşı isyan ederek Osmanlı Devleti'nden yardım istemeleri üzerine, Osmanlı-Safevi mücadelesi yeniden alevlenerek Nadir Şah'ın ölümüne kadar sürmüş ve daha sonra Azerbaycan'da Hanlıklar dönemi başlamıştır.

19. yüzyılın başlarında tam manasıyla bir hakimiyet mücadelesine sahne olan Kafkasya' da, gücünü kaybetmeye başlayan İran'la, bölgeyi ele geçirmeye çalışan Rusya uzun sürecek bir mücadelenin içine girmişlerdi. Azerbaycan'da siyasi bir

birliğin olmaması Rusya'nın bölgedeki hedeflerini gerçekleştirmesini kolaylaştırmıştır. Bölgede İran'ın baskısı zayıflayınca Hanlıklar dönemi başlamış ve Rus işgalinden önce Azerbaycan'da kuzeyde Şeki, Şirvan, Karabağ, Gence, Bakü, Derbend, Kuba, Nahçıvan, Taliş ve Erivan; güneyde ise Tebriz, Urmiye, Erdebil, Hoy, Makü, Meraga hanlıkları hüküm sürmüştü. Ayrıca Kazak, Şemseddil, Borçalı, İlisu, Şoragil, Pembek Sultanlığı ve Car-Balaken gibi hür teşkilatlar bulunmaktadır. Azerbaycan'ın içinde bulunduğu bu siyasi bölünmüşlüğü ve bir çeşit feodal yapı görüntüsündeki parçalanmışlığı, yayılma siyaseti yürüterek imparatorluk topraklarını genişleten ve halkları esaret altına alan Rusya'nın işini kolaylaştırmıştır. Bu durum klasik "böl ve yönet" anlayışının bir uzantısı olarak da değerlendirilebilir ve günümüz içinde önemli dersler içermesi bakımından dikkat çekici ve anlamlıdır.

Rusya ve İran'ın 1804'de başlayan Azerbaycan coğrafyasına hakim olma mücadelesini, 1828 yılında imzalanan Türkmençay Antlaşması'nın önemi ve günümüze kadar olan etkilerini ayrıntılarıyla inceleyen yazar, bölgede bugün yaşanan önemli problemlerin ana kaynağının tarihi tespitini de yapmaktadır. Kaderini tayin etmede kendisine hiç söz hakkı tanınmayan Azerbaycan Türkleri, İran ve Rusya'nın hâkimiyet mücadelesi sonucunda imzalanan Türkmençay Antlaşması neticesinde ikiye bölünmüştü. Türkmençay Antlaşması'yla, İran sınırları içerisinde kalan yaklaşık 30 milyon Türk, halen Fars egemenliği altında bulunmakta ve birçok hakkından mahrum olarak yaşamaya çalışmaktadır.

Bu ikiye bölünmüşlüğü dışında en önemli sorunlardan biri de, her gün daha da çözümsüz bir hal alan Ermenistan sorunudur. Rusya'nın 1828 Türkmençay Antlaşması'nın 15. maddesine dayanarak, İran, Osmanlı Devleti ve Rusya'daki Ermenileri, sistemli bir şekilde Güney Kafkasya'ya göç ettirdiğine dikkat çeken yazar, bu planlı hareket neticesinde, bölgede yapay Ermeni devletinin temellerinin atıldığını belirtmektedir. Böylelikle bu coğrafyada kendisine güvenilir Hıristiyan bir müttefik bulma arayışında olan Ruslar, bölgeye Ermenilerin yerleştirilmesi neticesinde bu amaçlarına ulaşmışlardır. Ermeniler de hamileri olan Rusların, kendilerine olan güvenini boşa çıkarmayarak ellerinden geleni yapmışlar, halen de yapmaya devam etmektedirler. Bugün de Ermeniler, geçici olarak yerleştirildikleri toprakları sahiplendikleri gibi yayılmacı siyasetlerine devam ederek tarihi Türk topraklarını kendi vatanları olarak kabul etmiş, Azerbaycan'ın % 20'sini de işgal ederek bu topraklarda yaşayan yaklaşık bir milyon insanı "göçkün" durumuna düşürmüşlerdir. Ayrıca belirtmek gerekir ki, Ermenistan'ın hedeflediği topraklar, sadece Azerbaycan toprakları değildir, Türkiye ve Gürcistan'dan da toprak talepleri vardır. Bu bağlamda Ermenilerin sözde soykırım iddialarını da bu çerçevede değerlendirmek, Türkiye-Ermenistan ilişkilerinde bu boyutu da gözden kaçırmamak gerekmektedir.

Bir sonraki bölümde, Azerbaycan'da enerji kaynaklarının kullanılmasıyla beraber sosyo-ekonomik gelişme ekseninde aydınların yetişmesi ve milli kadroların oluşmasında zenginlerin rolü ayrıntılı bir şekilde analiz edilmiştir. Bölgede petrol çıkarılmasıyla toprakların fiyatı çok yükseldiği ve petrol şirketleri kurulmaya başladığını belirten yazar, Bakü'de kurulan şirketlerin sayısının 1873 yılında 12 iken, 1890'lı yıllarda 140'a ulaştığına işaret etmektedir. Mesela, İsveçli

sanayicilerden Nobel kardeşlerin 1879'da Bakü'de kurdukları petrol şirketi kısa sürede dünyanın en büyük petrol şirketi olur. Onları, Hazar-Karadeniz Ticaret ve Endüstri Topluluğu'nu kuran Fransız Rothshild ailesi izler. Bakü'de Ermeni ve Rusların dışında, Fransız, İngiliz, Alman, Yunan ve Belçikalı şirketler de faaliyete geçer. Yabancı sermayenin gelmesiyle modern usullerle petrol çıkarmaya başlanır. 19. yüzyılın sonunda petrol endüstrisindeki hızlı gelişim, ortak şirketlerin kurulması, endüstri ve bankacılık sermayelerinin birleşmesi, Azerbaycan ekonomisinde gözle görülür bir canlanma meydana getirir. Azerbaycan'daki iktisadi ve sosyal yapıda meydana gelen bu hızlı değişim; zenginler, kiralık işçiler ve hizmetliler sınıfı gibi yeni grupların oluşmasını sağlar. Petrol sanayinin canlanmaya başlamasından sonra, Azerbaycan'da petrol sanayicileri, fabrika sahipleri, tüccarlar, emlak ve büyük arsa sahiplerinden oluşan zengin bir Türk zümresi de oluşmuştur. Bunların ileri gelenlerinden Hacı Zeynelabidin Tağıyev, Musa Nagiyev, Murtaza Muhtarov, Şemsi Asadullayev gibi zenginler ülkelerinin kalkınması için ellerinden geleni yapmışlardır. Bu dönemde, petrolden kazanılan paranın önemli bir bölümü yerli zenginler tarafından eğitim, tiyatro, basın, edebiyat, hayır işleri ve şehrin yeniden yapılanması gibi milli kültürü finanse etmek için kullanılmıştır. Azeri zenginlerin kazandıkları paraları sadece kendi gelecekleri için değil, milletin geleceğini oluşturacak olan aydınların yetişmesi uğrunda kullandıkları örnekleriyle ortaya konulmuştur.

Daha sonraki bölümde, Stalin döneminde Azerbaycan'da uygulanan eğitim politikaları ve buna duyulan tepkiler ayrıntılarıyla ele alınmıştır. Bilindiği gibi tarih boyunca güçlü devletler, hakimiyet altına aldıkları milletleri kendilerine benzetmek, kendi kültürlerini kabul ettirmek için çeşitli yollar denemişlerdir. Genç neslin kendilerine benzemesi, kendileri gibi düşünüp, hakim devlete hizmet etmesi için kullanılan metotların en bilinenlerden birisinin eğitim olduğunu vurgulayan yazar, eğitimle yapılan çalışmaların; özellikle yeni yetişen çocukların dini, dili, günlük yaşamı ve düşünce hayatında önemli değişiklikler yaptığını ve başarılı bir metot olarak birçok devlet tarafından günümüzde de kullanıldığını dikkat çekmektedir. Rusların da gerek Çarlık, gerekse Sovyetler Birliği döneminde, hakimiyeti altına aldıkları milletleri kültürel açıdan asimile edebilme noktasında en önemli ve etkin silah eğitim olmuştur. Eğitim yoluyla, özellikle Türkler üzerinde bir Ruslaştırma çalışması başlatılmıştır. Yazar, bu tarihi gerçekten yola çıkarak Stalin dönemindeki Ruslaştırma ve iyi bir Sovyet vatandaşı oluşturma çabalarını örnek olay yöntemiyle analiz etmiştir. Ayrıca bu Ruslaştırma çabalarına karşı oluşan tepkileri de örnekleriyle ele almıştır. Öncelikle Stalin döneminde Azerbaycan'da eğitim alanında yapılan çalışmaların istatistiksel olarak vererek, bu politikanın ne amaçla yapıldığı, hangi sonuçların alınmak istendiği/alındığı ve neye ve kime hizmet ettiği ile bu politikaya yönelik tepkilerin neler olduğu gibi sorulara cevap aramıştır. Azerbaycan'da Stalin devrinde eğitim hayatında yapılan çalışmalar, sayısal açıdan çok yüksek seviyededir. Okullaşma oranındaki artış, okur-yazar oranının yükselmesi, basın-yayın faaliyetlerinin artması ve halka yönelik düzenlenen kurslar Azerbaycan toplumunun eğitim seviyesini yükseltmekle beraber, yazar, asıl amacın Rus/Sovyet hedeflerine hizmet edecek yeni bir insan tipi oluşturmak olduğunu vurgulamaktadır. Yazara göre, Sovyet eğitim sisteminin temel amacı; muhtelif alt

gruplara ayırdıkları Türk milletini dil, din, alfabe ve kültür hazineleriyle tarihi köklerinden kopararak Ruslaştırma politikalarıyla yönetmektir.

Bir sonraki bölümde yazar, Azerbaycan'daki Lezgi sorununu tarihsel ve jeopolitik bir perspektif içinde ele almıştır. Bu bölümde, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra oluşan yeni jeopolitik durumu Rusya, Azerbaycan, Ermenistan, Türkiye ve İran ekseninde değerlendirdikten sonra Azerbaycan'ın Rusya açısından önemi üzerinde durulmuştur. Özellikle, Azerbaycan'ın Türkiye ile Türk Dünyası arasında köprü görevi üstlenmesi dolayısıyla, Rusya'nın coğrafi ve kültürel açıdan Türklerin kaynaşmasını ve Batıya açılmalarını engellemek için bu bölgenin kendi kontrollerinden çıkmasını istemediği belirtilmektedir. Bu bağlamda Azerbaycan Cumhuriyeti'ni kendi etki alanında tutmak isteyen Rusya'nın, ekonomik-teknolojik açıdan yeterli kaynağa sahip olmadığı gibi, ideolojik açıdan da cazip olmaktan uzak olduğunu belirten yazar, Rusya'nın bu açığı başka yollarla kapatmaya çalıştığını, Ermenistan ve Dağlık Karabağ'daki Ermenileri destekleyerek, Dağlık Karabağ sorununun çözümüne engel olduğunu ve Azerbaycan'ı bu sorunun esiri yapmaya çalıştığını iddia etmektedir. Ayrıca Rusya, ülke içinde bazı grupları destekleyerek yönetimde kaos yaratmayı ve kendi menfaatlerini koruyacak yöneticileri işbaşına getirmeyi planlamıştır. Hazar'ın statüsü de, bölgedeki Türk ve Batılı ülkelerin yatırımları önünde pürüzler yaratmıştır. Rusya, burada çalışan Azerileri de baskı aracı olarak kullanmaya devam etmektedir. Bu çerçevede Rusya'nın bölgede uyguladığı politikaların en önemlilerinden birisi de, Ermenistan'la işbirliği içinde Azerbaycan'da etnik azınlık durumunda olan Talış ve Lezgileri kışkırtmaya ve Azerbaycan'ı bölmeye yönelik politikalarıdır. Bu bağlamda yazar yine tarihsel bir perspektifle, Kafkasya (Yafet) Ailesinin Kuzey-Doğu (Çeçen-Dağıstan) grubuna dahil olan Dağıstan kökenli etnik grubun içinde yer alan Lezgilerin, siyasi-sosyal statülerini analiz etmiştir.

Lezgi probleminin asıl ortaya çıkışı, Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından Samur ırmağının Rusya Federasyonu ve Azerbaycan arasında resmi devlet sınırı olarak kabul edilmesinden sonradır. Temmuz 1990'da kuruluş kongresini yapan, adını yaptığı terör eylemleriyle duyuran ayrılıkçı örgüt Sadval "Lezgistan Cumhuriyeti" fikrini gündeme getirmektedir. Lezgi sorununa birkaç açıdan bakan yazar, öncelikle Sadval'ın başını çektiği ayrılıkçı grubun görüşleri ve dış etkilerini ele aldıktan sonra Azerbaycan Hükümeti'nin bu konuya yaklaşımı ve Lezgi halkının günümüzdeki durumu ve taleplerini değerlendirmiştir.

Bir sonraki bölümde bağımsızlığının 10.yılında Azerbaycan'da kaçkın ve mecburi göçkünlerin problemlerini ele alan yazar stratejik bir vizyonla birtakım önerilerde bulunmaktadır. 1988 yılında, Ermenilerin önce Ermenistan'da yaşayan Azerileri evlerinden çıkarmalarıyla başlayan, sonra Azerbaycan toprağının %20'sinin işgal edilmesi ve 1 milyon civarında insanın yurdundan kovulmasıyla zirveye çıkan bu insanlık dramının dünya tarihine kara bir sayfa olarak geçtiği vurgulanmaktadır. Bağımsızlıktan sonra ekonomik, sosyal ve kültürel birçok problemle karşı karşıya kalan Azerbaycan için bu durumun enerji başta olmak üzere politikaların belirlenmesinde oldukça zorlayıcı olduğunu belirten yazar, oldukça zor bir süreçten geçen Azerbaycan Devletine, Türkiye'nin yanı sıra diğer Türk Cumhuriyetlerinin ve uluslararası kuruluşların yardımcı olması gerektiği

üzerinde durarak Azerbaycan'ın uluslararası platformlarda yalnız bırakılmaması ve uğradığı haksızlıkların duyurulmasında destek olunması tavsiyesinde bulunmaktadır.

Karabağ Savaşı'nın sessiz ve mağdur tanıkları ana başlığıyla yaklaşık 200.000 kaçkın ve mecburi göçkün çocuğun, ekonomik ve sosyal problemlerinin ne kadar ağır olduğunu ve bu durumun toplum hayatına yansımalarını örneklerle ele alan yazar, bu çocukların trajik durumlarını ana hatlarıyla ortaya koymaya çalışmıştır. Ayrıca son yıllarda faaliyetlerini gözle görünür bir şekilde arttıran Krişnacılar, Yahova Şahidleri, Hıristiyanlar, Vahabiler vb. misyoner teşkilatların, özellikle bu Azeri gençlerin içinde buldukları ağır şartları ve zaafı kullandıklarını belirten yazar, yaşam ümidi kaybolmuş gençler üzerinde misyoner faaliyetlerinin kısmen etkili olduğunu ifade etmektedir. Yazar, maddi olarak güçlü olan ve zengin materyallere sahip bu teşkilatların faaliyetlerinin kontrol altına alınması ve karşı bir çalışma yürütülmesi gerektiği görüşünü savunmakta, aksi takdirde kendi kültürel değerlerinden uzak Azeri Türk kimliğinden yoksun bir nesille karşılaşılacağı öngörüsünde bulunmaktadır.

Avrasya coğrafyasında Rusya-ABD nüfuz mücadelesi üzerinde de duran yazar ateş çemberi içindeki bölgeye yeni bir boyuttan bakmaktadır. Son yıllarda "demokrasiyi yayma" söylemleriyle birtakım açık veya gizli faaliyetlerle pek çok ülkede nüfuzunu hakim kılmaya çalışan ABD'nin, bu bölgede karşılaştığı sorunlar ele alınarak, Rusya ile olan ilişkileri analiz edilmiştir. Eski Sovyetler Birliği hakimiyet alanlarına nüfuz ederek, buradaki yönetimleri kendi menfaatleri doğrultusunda şekillendiren ABD, dünyada tek süper güç olmak için gelecekte kendisine rakip olabilecek devlet veya birliklere karşı ön karakol olarak bu bölgeleri etkinlik alanı içine dahil etmektedir. Yazar, ABD'nin sahip olduğu enerji kaynakları dolayısıyla jeoekonomik ve jeostratejik öneme haiz Avrasya coğrafyasında etkinlik kurmak istediği, Rusya'nın da, yüzlerce yıl hakim olduğu bu bölgelerdeki etkinliğini ABD ve Batılı ülkelere bırakmayı arzulamadığı tespitini yapmaktadır. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından hemen sonra bölgede yaşanan gelişmeler ve ABD destekli sivil toplum örgütlerinin faaliyetleri ele alınarak Yeni Soğuk Savaş olarak adlandırılan dönemde, bu ABD-Rusya'nın nüfuz çatışması, Gürcistan ve Ukrayna'da yaşanan "kansız devrimler" örneğinde ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bu "devrimler" hazırlayan sebepler, "devrimlerin" gelişimi ve yakın çevrede yaşanmaya devam eden benzer olaylar belirlenerek, bu doğrultuda, ABD'nin "demokrasi teşviki" politikası aracılığıyla yakın gelecekte izleyebileceği rotaya ilişkin öngörülerde bulunulmuştur.

Son olarak Kırgızistan ve Ukrayna'da 2010 yılı gelişmelerini stratejik eksende analiz eden yazar, Putin'in bölgedeki farklı işbirliği arayışları üzerinde durarak Şanghay İşbirliği Örgütü etrafında yeniden bir yapılanma ve denge arayışı sürecini ele almıştır. Türkiye-Azerbaycan-Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilişkilerine de değinen yazar, Türkiye'nin bölgeye yönelik kültürel ve ekonomik ilişkilerini geliştirmesi ve istikrarın korunmasında aktif rol alması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu bölgeyi hala "arka bahçesi" olarak gören zihniyete karşı dikkatli olmak zorunluluğu üzerinde duran yazar, bölgenin istikrarı ve Azerbaycan'ın gelişmesinin Türkiye'nin de öncelikleri arasında olduğunu

belirtmektedir. Yazarın da üzerinde hassasiyetle durduğu gibi, aralarında dil, inanç ve kültür birliği bulunan Azerbaycan ve diğer Türk Cumhuriyetlerinin bu geçiş sürecini sağlıklı bir şekilde atlatabilmeleri ve küresel güçlerin hakimiyeti altına girmemeleri açısından Türkiye'nin desteğine ihtiyaçları vardır. Türkiye Azerbaycan başta olmak üzere tüm Türk Cumhuriyetleri ile ilişkilerini geliştirmeli ve bu yönde karşılıklı işbirliğini artırıcı mahiyette plan ve projeler geliştirmelidir.

"Ateş Çemberinde Azerbaycan" adlı kitap tarihsel bir perspektif içinde bölgesel ve uluslararası sistem açısından önemli bir yeri olan Azerbaycan'ın değişen konjonktürel koşullara bağlı olarak üzerindeki güç mücadelelerini ve içinde bulunduğu "ateş çemberini" çok çeşitli boyutlarıyla analiz etmiştir. Bu nedenle kitabın ismi ile içeriği tam olarak örtüşmektedir ve dikkat çekicidir. Bölümler içerisinde asıl konuya girilmeden önce altyapı sağlaması açısından farklı konularda bilgi verilmesi oldukça faydalı olmakla beraber, dikkatli okunmadığı takdirde konuların takip edilmesini zorlaştırabilmektedir. Bununla birlikte gerek Azerbaycan-Rusya-Türkiye ilişkilerini, gerekse uluslararası aktörlerin bölgeye yönelik politikalarını inceleyen ve tarihsel bir derinlikle sunan kitap, Azerbaycan'ı, bölgesel sorunları ve bu sorunlarda bölgesel ve küresel güçlerin konumlarını ve politikalarını anlayabilmek için okuyuculara önemli bir kaynak olarak sunulabilir.

USAK Yeni Yayın: Kitap Bölüm Çağrısı

Uluslararası Stratejik Araştırmalar Kurumu'nun yayınlacağı aşağıda adları geçen iki ayrı kitap için ilgili alanlarda değerlendirilmek üzere çalışmalarınızı tarafımıza gönderebilirsiniz:

1- "Orta Asya ve Kafkasya'da Bitmeyen Transformasyon: Siyasal Yapı, Kimlik ve Değişim" adlı derleme kitap için aşağıda sıralanan konularda gönderilecek olan kitap bölümleri değerlendirmeye tabi tutulacaktır:

- Demokratikleşme ve İnsan Hakları
- Siyasal Sistemler
- Devlet-Toplum İlişkileri
- Ülke ve Devlet İnşası
- Sivil Toplum
- Kimlik ve Dil Politikaları
- Bölgeselcilik, Aşiretler ve Klan Siyaseti
- İslam ve İslamcı Hareketler
- Etnik ve Dini Azınlıklar
- Etnik Çatışma Alanları
- Kadın Hakları
- Güvenlik ve Terör
- Demografik Yapıda Değişim ve Göç Olgusu

2- "Orta Asya ve Kafkasya'da Dış Politika ve Güvenlik" adlı derleme kitap için aşağıda sıralanan konularda gönderilecek olan kitap bölümleri değerlendirmeye tabi tutulacaktır.

- Küresel Aktörlerin Bölge Politikaları
- Orta Asya Devletlerinin Dış Politikaları
- Bölgedeki Güvenlik Yapılanmaları
- Enerji Politikaları ve Enerji Güvenliği
- Etnik Gerilim ve Çatışma Potansiyeli
- Radikalizm ve Bölgesel Güvenlik
- Terör Hareketleri
- 11 Eylül Sonrası Orta Asya
- Uyuşturucu Trafik ve İnsan Kaçakçılığı
- Afganistan Sorunu
- Doğu Türkistan Sorunu
- Su Sorunu ve Güvenlik
- Siyasal Gelişmişlik-Güvenlik Dengesi

Değerlendirme Süreci:

Yayımlanmak üzere gönderilen tüm çalışmalar ön incelemeye tabidir. Gönderilen çalışmalar

editörlerin incelemesinden geçer ve akademik niteliği onaylanan çalışmalar kitapta yayınlanır.

Teslim Şekli:

Yazıların elektronik posta (e-mail) yoluyla Turgut Demirtepe (turgutdem@hotmail.com) ya da Güner Özkan (gunerozkan005@yahoo.com) adresine Microsoft Word dosyası olarak gönderilmesi ve yazışmaların da bu yolla gerçekleştirilmesi istenmektedir.

Yazım Kuralları:

Başlık kullanımı mümkün olduğunca yalın olmalı ve karışık numaralandırmalardan kaçınılmalıdır.

Kitapta Turabian dipnot sistemi kullanılacaktır. Bu durumda aşağıdaki sıralama izlenmelidir:

Kitaplarda: Yazar(lar), Başlık, (Basım Yeri: Yayıncı, Yıl), ss.
Makalelerde: Yazar(lar), "Makale Adı", Dergi Adı, Cilt., Sayı:, Yıl, ss.

İletişim Bilgileri:

Ayten Sok., No: 21, Mebusevleri, Tandoğan, Ankara
E-posta: turgutdem@hotmail.com ya da gunerozkan005@yahoo.com
Tel: 0 312 212 2886
Faks: 0 312 212 2584

